MEDITATIONES

ANTE ET POST MISSAM.

DIES I.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacrificium.*

Punctum I.

Considera, Eucharistiam esse verum et solum Legis Novæ *Sacrificium*, a *Malachia* Propheta prædictum, (Malachiæ 1. 11.) hujusque *Sacrificii* Sacerdotem simul et victimam, esse JESUM CHRISTUM Dominum nostrum ; cui cum non sufficeret, se ipsum pro nobis in Cruce immolasse, nunc quoque eamdem sui ipsius immolationem in Altaribus nostris continuat, et nos in hujus *Sacrificii* elegit Ministros. O Honorem nobis quidem, qui ad aras tam Sancti Pontificis vice fungimur ! an illo digni sumus ? o amorem quoque JESU, qui se quotidie pro nobis sacrificat ! an etiam parati sumus, pro JESU nos ipsos offerre in Sacrificium ? Eja ! ad Altare accedamus, sic animo dispositi, ut cum S. Apostolo Thoma exclamare possimus: *Eamus et nos, ut moriamur cum eo.* (Joan. 11. 16.)

Punctum II.

Considera JESUM in S. Missæ *Sacrificio* sese offerre totum et integrum ; id est, non solum Corpus suum naturale, in B. V. Mariæ utero formatum ; verum etiam mysticum, quod est Ecclesia, cujus cum membrum sis, et tu proinde una cum ipso sacrificaris et immolaris, si modo in ipso maneas, et ipse in te : *Manete in me, et ego in vobis* (Joan. 15. 4.) Vide, quam habeas cum JESU unionem, ut cum illo simul immoleris. Ah ! quanta a spiritu et affectionibus JESU

in te discrepantia! confer te cum JESU ; expende, quis ipse, quis tu sis, ut confundaris ; internis ejus dispositionibus tuas redde conformes, ut fias dignus, qui cum ipso offeraris.

DIES I.

POST MISSAM

Jesus, in Eucharistia, *Sacramentum.*

Punctum I.

Considera, Eucharistiam verum esse *Sacramentum*, quoniam sub Panis Vinique speciebus vere continentur Corpus, Sanguis, Anima et Divinitas JESU, quem jam sub S. Missæ Sacrificio suscepisti. *Credis hoc?* (Joan. 11. 26.) Qui ergo fit, ut vix JESU CHRISTI præsentia movearis? Jacob horrore totus percellitur, ubi Deum vidit in somnio: Salomon, totus in admirationem rapitur, recogitans, immensam Dei Majestatem dignari habitare in Templo, quod ipsi ædificarat. O quantum oporteret esse tuum religionis et devotionis affectum hoc ipso momento, quo Deum tuum substantialiter possides ! igitur, quam potes maximos honores infinitæ ejus Majestati exhibe, et te coram illa humilia profundissime.

Punctum II.

Considera, te, hoc *Sacramentum* suscipiendo, suscepisse illud ipsum JESU Corpus, quod ex purissimo B. V. Mariæ Sanguine a Spiritu Sancto fuit formatum ; quod tot, tantaque patravit miracula ; tot, tantasque pro nobis tulit ærumnas, et modo glorio-

sum sedet ad dexteram Dei ; illum ipsum JESU Sanguinem, qui primo in Circumcisione, postremo in Ara Crucis ad ultimam usque guttulam fuit effusus ; illam ipsam JESU animam, quæ a primo Incarnationis instanti, gratiis virtutibusque fuit cumulata ; quæ ad limbos descendit, quæque se dein glorioso et immortale suo Corpori iterato conjunxit ; illam ipsam denique JESU Divinitatem, quæ creavit cœlum et terram. o Bonum ineffabile sic totum JESUM possidere ! ægri, quos Evangelium memorat, felices se æstimabant, quod sibi liceret JESUM videre in transitu, vestimenti ejus tangere fimbriam, manuum ejus sentire impositionem, et vel uno ejus honorari aspectu : ego vero totum ipsum in corde gesto ! *Benedic, anima mea, Domino, et omnia, quæ intra me sunt, Nomini Sancto ejus* (Psalm. 102 1.) o Sacrum JESU Corpus, te adoro. O pretiose JESU Sanguis in te confido. O sanctissima JESU Anima ! me tecum unio. o Augustissima JESU Divinitas ! me tibi subjicio.

DIES II.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Figura.*

Punctum I.

Considera, hoc Sacramentum esse compendium et complementum omnium antiquarum figurarum ; puta, Arboris Vitæ in Paradiso terrestri ; Panum Propositionis in templo ; Mannæ in deserto : Agni Paschalis, et Arcæ Testamenti ; illudque omnes istarum figurarum fines in animabus nostris complere. Vere nobis in hoc Mysterio *Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus.*

(Psalm, 110. 4.) Compara reverentiam, quæ figuris hisce exhibebatur, cum ea, quam veritati ipsi exhibes. Quam lex puritatem non exigebat a Sacerdotibus, ipsoque populo, dum ad umbras illas et infirma imperfectaque signa, cultus gratia, accedebant! at, quanto major exigitur ad recipiendam veritatem, quæ umbras illas et signa omnia infinite transcendit? *Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me.* (Psalm. 50. 3.)

Punctum II.

Considera, hoc Sacramentum insuper *figuram* esse et commemorationem Mortis JESU CHRISTI, secundum hoc, quod ipse Apostolis suis, et in Apostolis, Sacerdotibus omnibus dixit: *Hoc facite in meam commemorationem* (Luc. 22. 19.) Ideoque nullam esse celebraturi Sacerdotis vestem, nullam Missæ cæremoniam, quæ non aliquam Passionis Domini circumstantiam repræsentet. Eodem igitur spiritu ad Altare accedamus, quo JESUS Calvariam moriturus ascendit; eodem mentis affectu Ornamenta sacra induamus, quo tunc JESUS accepit vestimenta, quibus se indui passus est. Ex nostra exteriori agendi ratione pateat, quod interiori mortis JESU memoria simus commoti: *Christo passo in carne, et vos eadem cogitatione armamini.* (1. Pet. 4. 1.) Præsta, o JESU, ne, dum sacrificando Passionem tuam innovo, innovem unquam crimen, quod tuæ Passionis causa fuit; imo vero da, ut *novum jugiter percipiam tuæ redemptionis effectum.* Hanc a te gratiam, mi Deus, cum Ecclesia prostratus imploro.

DIES II.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Veritas.*

Punctum I.

Considera, te in Altari JESUM suscepisse in *veritate*; non autem in figura, in qua eum dumtaxat suscipiebant Judæi, dum Agno vescebantur Paschali: nec tantum suscepisse spiritualiter, prout in Communionibus spiritualibus suscipitur; sed realiter, vere, substantialiter; eumdem prorsus, quem Pater in sinu suo ab omni æternitate gignit, quemque B. V. Maria novem mensibus in suo gestavit. *Credo, Domine; adjuva incredulitatem meam.* (Marc. 9. 23.) Sic est, mi JESU, in Altari *ego hodie genui te,* (Psalm. 2. 7.) qui es unigenitus Dei Filius. Felicitatis sanctissimæ tuæ Matris, cujus venter te portavit, sum factus particeps. Cum ipsa te laudo, glorifico, tibi gratias ago: *Magnificat anima mea Dominum,* etc. (Luc. 1. 46.)

Punctum II.

Considera, te non modo suscepisse JESUM in *veritate*, et talem, qualis olim in terra fuit, et nunc in Cœlo est; sed etiam suscepisse cum omnibus suis perfectionibus, qualitatibus, virtutibus ac meritis. Hæc serio perpende jam in te hic JESUS habitat, qui Deus est æternus, immensus, infinitus; hic JESUS, qui tuus Creator est, Conservator, Salvator, Judex; hic JESUS, qui omnia potest in ordine naturæ, gratiæ et gloriæ; hic JESUS tam mitis, tam humilis, tam patiens, tam benignus; hic JESUS, cujus vel unus actus majoris

fuit meriti, quam omnia Angelorum Sanctorumque omnium opera. *In omnibus divites facti estis in illo.* (1. Cor. 1. 5.) Quam non exigunt gratiarum actionem tot tantique favores ! pudeat, o anima, tam parum illis profecisse, tam parum respondisse. Ah! mi bone JESU, concede, ut Corpus tuum accipiens, tuum quoque accipiam spiritum; et ut sacratissimæ tuæ Carni, pretiosissimoque tuo Sanguini communicans, communicem et tuis meritis tuisque virtutibus, mihi tantopere necessariis.

DIES III.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacerdos.*

Punctum I.

Considera, JESUM CHRISTUM esse *Sacerdotem* summum, æternum, universalem. *Summus* est, quia in ipso residet omnis tum sanctitatis, tum potestatis Sacerdotum omnium plenitudo, cum ab ipso accipiant quidquid habent virtutis et potentiæ. *Æternus* est, quia ejus Sacerdotium sine fine durare debet in Cœlis, ubi se æternum offert et offeret suo Patri. *Universalis* est, quia ipse est, qui agit et loquitur in omnibus Sacerdotibus, dum Sacro Ministerio funguntur. *Habentes itaque Sacerdotem magnum super domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia mala.* (Heb. 10. 22.) Agnosco te, o JESU, summum meum *Sacerdotem* ; participem me fac gratiæ et sanctitatis tui Sacerdotii, ut digne sacra celebrem Mysteria.

Punctum II.

Considera, te, qua Sacerdos es, JESU CHRISTI esse organum et Ministrum, ejus nomine te agere et loqui, ipsique tam arcte esse conjunctum, ut, quodcumque nomine ejus agis et loqueris, tecum id ipse agat et loquatur. Quando baptizas, *hic est qui baptizat ;* (Joan. 1. 33.) quando exhortaris, hic est qui exhortatur, *tamquam Deo exhortante per nos ;* (2.Cor. 5.20.) quando celebras sacrosanctum Missæ Sacrificium, hic est qui celebrat. Statim ad Altare comparebis, non ut homo mortalis, sed ut alius JESUS CHRISTUS. o Quam tibi hoc est gloriosum ! verum an modo in eo statu es, in quo personam adeo dignam digne repræsentes ? JESU potestatem habes, sed num ejus quoque habes virtutes, sanctitatem, humilitatem, mortificationem ? Nonne Sacerdos es, mundo, sensibus, commodis addictus ? Talis si sis, quo pergis adeo dissimilis ipsi JESU ? Exue veterem hominem, et novum indue : *Induimini Dominum* JESUM CHRISTUM. (Rom. 13, 14.)

DIES III.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Victima.*

Punctum I.

Considera, JESUM in Eucharistia Cœlesti suo Patri continuo se offerre, tanquam generalem omnium hominum, *Victimam*, ad ipsi, eorum nomine, debitos tribuendum honores, et divinæ satisfaciendum Ju-

stitiæ pro peccatis, quæ admiserunt : etiam dum cor tuum, in quo moratur modo, illi Altare est, in quo suum offert Sacrificium ; ita ut dicere cum Propheta possis : *Apud me Oratio Deo vitæ meæ.* (Psalm, 41. 9.) Magne Deus ! non sum, fateor, ex me sufficiens, qui te digne glorificem, qui te mihi propitium reddam ; sed, *respice in faciem* CHRISTI *tui* (Psalm. 83. 10). Offero tibi ejus sanguinem et vitam, et, quoad possum, infinitis ejus me unio meritis.

Punctum II.

Considera, si olim ii, qui idolothyta comedebant, cultus Idolorum participes erant, teste Apostolo, et sæpe dæmoniorum fiebant mancipia ; quanto sit æquius, ut qui manducas *Victimam* viventem, sanctam et Deo acceptam, ejus animeris et implearis spiritu, quod quidem proprie est de Altari participare, dicente Domino : *Qui manducat me, et ipse vivet propter me.* (Joan. 6. 58.) o Mi JESU ! gratiam mihi largire, qua spiritui mundi mortuus, spiritu tuo vivam.

DIES IV.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacrificium holocausti.*

Punctum I.

Considera, cum omnia legis veteris sacrificia, Deum, ut par erat, honorando nequaquam sufficerent, JESUM in Lege Nova instituisse Eucharistiæ *Sacrificium*, quod, cum sit pretii infiniti, pro nobis condignum Deo defert honorem : ipsumque hoc

pacto, debiti nostri solvendi impotentiam abunde supplere : *Hostias, et oblationes, et holocautomata noluisti, nec placita sunt tibi ; tunc dixi : ecce venio.* (Heb. 10, 8. et 9.). O admirabilem JESU Sapientiam, qua efficacissimum reperit remedium, ut meritum Deo cultum adorationemque perfecte exhiberemus ! ejus igitur intentioni, quam in hujus *Sacrificii* institutione habuit, conjungamus et nostram, atque hoc *Sacrificium* offeramus ad adorandum cum ipso Patrem *in spiritu et veritate. Tales quærit, qui adorent eum* (Joan. 4. 23.) o JESU ! renuntio omnibus, quæ tibi displicent ; in me veni, ut mearum adorationum, petitionum, gratiarum actionum, satisfactionum indignitatem et insufficientiam suppleas, et meos omnes repares defectus : plurimum namque, eheu ! defui innumeris meis erga Deum debitis obsequiis.

Punctum II.

Considera, sicut in *holocausti Sacrificio* tota victima flammis consumebatur, ad testandum supremum Dei in creaturas dominium ; ita JESUM, ex singulari erga nos charitate, semetipsum in Consecratione et Communione destruere et exinanire, ad honorandam Patris sui omnipotentiam, ac immensam Majestatem. *Holocaustum* hoc oblaturus, animi tui dispositiones examina : sunt ne JESU dispositionibus similes? An cum ipso te totum immolare paratus es ? Nihil-ne in mundo est, quod te sibi affixum teneat ? Non consanguinei, familiares, honores, voluptates, commoda ? Non etiam tuæ naturæ dotes, tua sanitas, tua fama, tua vita, proprius tui amor ? Nihil, divine JESU ! omnia abdico, ut tecum immoler : *Suscipe me secundum eloquium tuum et vivam ; et non confundas me ab expectatione mea* (Psalm. 118. 116.)

DIES IV.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacrificium gratiarum actionis.*

Punctum I.

Considera, homines, qui a Deo innumeros favores tam internos, quam externos, ex ejus infinito erga illos amore profluentes, momentis singulis accipiunt, gratiis ipsi rependendis indesinenter occupari debere : sed, cum ob naturæ infirmitatem id assidue præstare nequeant, vult Jesus in Eucharistia supplere illorum defectum, et pro illis Deo Patri suo continuas *agere gratias*, prout et nunc pro nobis agit. O quam hæ Jesu gratiæ sanctæ sunt ! quam Deo Patri acceptæ ! felicem me, cujus tam strictam obligationem per semetipsum exsolvere dignatur Jesus! quomodo enim, mi Deus, tuis, tot et tantis, in me meritis unquam respondere possim ! Quæ tibi, pro iis retribuere munera ? tibi qui *Bonorum meorum non eges*, (Psalm. 15. 2) et qui, quæcumque possideo, mihi es largitus ? Placeant ergo tibi grates, quas tibi pro me Jesus refert ; has tibi offero, et quantum possum, me his unitum desidero.

Punctum II.

Considera, quam sis Jesu obstrictus, pro eo quod tibi modum subministraverit, quo Deo, pro collatis tibi ab ipso favoribus, gratus existas ; usque adeo, ut, dum ipsi suum Filium offers non modo tuo hoc munere exæques, sed etiam superes quæcunque tibi munera contulit. Is ipse enim Filius, omnis boni origo est, bonum summum, bonum per essentiam,

bonum universale ; et quidquid boni, præter ipsum dare tibi potest Deus nil nisi distillatio quædam est, ab hoc infinite fœcundo bonitatis fonte emanans. o Qualis hæc tibi consolatio ! vide igitur, ut semper de illa *gratias agas Deo, et Patri per* Jesum Christum, (Coloss. 3, 17.) sicque et novis favoribus te dignum efficias. Hoc te monet Ecclesia in *Præfatione*, quam quotidie, utinam satis attente, recitas : *Vere dignum et justum est, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, per* Christum *Dominum nostrum.*

DIES V.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacrificium Propitiationis.*

Punctum I.

Considera, quandoquidem tota natura humana satisfacere non poterat pro uno dumtaxat peccato, Jesum, ut nobis peccatorum veniam mereretur, et Deo Patri satisfaceret, esse Hominem factum et in Cruce mortuum, ac præ nimia bonitate in Eucharistia præsentem se constituisse, ut nobis applicaret suæ satisfactionis effectum : quapropter, etiam statuit Ecclesia, ut in hoc Mysterio de ipso dicamus : *Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi.* (Joan. 1. 29.) Proh ! quanto id nobis solatio est, toties offerre Sacrificium, quod vim habet nostra tollendi peccata ; nostra, inquam eaque innumera ; cum et plurima jam patraverimus, et plurima patremus indies, et plurimis, donec vixerimus, patrandis simus obnoxii. O Jesu ! tibi me sisto gravibus inquinatum peccatis ; *Miserere mei, secundum magnam misericordiam tuam,*

(Psalm. 50. 1.) et per pretiosissimi Sanguinis tui virtutem omnes vitæ meæ iniquitates dele. An modo re ipsa eas deleveris, quid scio ? Illas equidem, tui solius amore, ex toto corde detestor : *Cor contritum et humiliatum Deus*, uti promisisti, *non despicies*. (Palm. 50. 18.)

Punctum II.

Considera, JESUM prævidentem, semper in mundo futuros homines, qui Deum offenderent, sese stitisse in Eucharistia, tamquam hostiam *propitiationis*, ad assidue a Patre suo omnium offensarum, quas committerent, veniam petendam, et ad pacandam justam ipsius adversus illos iracundiam. *Ipse*, inquit S. Evangelista Joannes, *est propitiatio pro peccatis nostris ; non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi*. (I Joan. 2. 2.) Fuitne ulla umquam charitas extensior charitate JESU ? Offer ergo Deo hanc *propitiationis* hostiam, non pro tuis solum, sed etiam pro totius populi christiani, et illorum, quos noveris Deum gravius offendere, delictis. Ex officio tibi incumbit, plorare *inter Vestibulum et Altare*, et dicere : *Parce, Domine, parce populo tuo*. (Joel. 2. 17.)

DIES V.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sacrificium impetrationis*.

Punctum I.

Considera, cum homines propter peccata sua indigni essent ullius apud Deum gratiæ demerendæ, JESUM sese in Eucharistia constituisse, ut pro iis a

Deo omnes omnino impetraret gratias quarum tam corpori quam animæ, tum pro tempore, tum pro æternitate indigerent ; ipsumque pro te, posteaquam sumpseris, idem in tuo corde præstare : *Semper* enim est *vivens ad interpellandum pro nobis*. (Heb. 7. 25.) o dignum intercessorem ! per ipsum omnia, sine ipso nihil valemus, ne quidem vel minimam a Deo exorare favorem. Mi JESU ! gratias tibi habeo, quod mihi apud Patrem tuum advocatus esse digneris : mea omnia tibi committo, tuis precibus meas jungo, nec quidquam a Deo postulo, nisi quod pro me postulas, et me postulare docuisti : *Pater, sanctificetur nomen tuum etc.* (Luc. 11.)

Punctum II.

Considera, licet JESUS in Eucharistia pro nobis indesinenter oret, nihilque illi Pater suus Cœlestis neget umquam, prout JESUS ipse testatur : *Sciebam, quia semper me audis* ; (Joan. 11. 42.) nihilominus, ut ejus oratio nobis prosit, oportere, ut dispositionibus, quibus orat, conformemur, et cum ipso, sicut ipse, oremus. Quam Sancta JESU oratio ! quam Deo Patri accepta ! quanta ejus mentis collectio ! quanta attentio ! quantus fervor ! quanta devotio ! eximium sane tibi, quod orans imiteris, exemplum : *Hoc sentite in vobis, quod et in* CHRISTO JESU. (Phil. 2. 5.) Forte in nomine, et per merita ejus, *Usque modo non petistis quidquam*. Quid mirum si ex hoc *impretationis* Sacrificio, toties a te oblato, tam exiguum retuleris fructum ? *Petite* ergo cum JESU, et quemadmodum JESU petit, *et accipietis*. (Joan. 16-24.)

DIES VI.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Deus noster.*

Punctum I.

Considera, JESUM vere ut *Deum*, proindeque cum omnibus suis infinitis et incomprehensibilibus perfectionibus, Majestate, Omnipotentia, Æternitate, Immensitate, Sanctitate, Sapientia, Bonitate, Patientia, Justitia, Misericordia præsentem in Eucharistia. o Mi JESU ! in hoc Mysterio *Vere tu es Deus absconditus.* (Isai. 45. 15.) Nequidem hic mihi ut Homo appares, et tamen reipsa hic et ut Homo es, et *Deus.* Id credo, id confiteor ex toto corde : *Dominus meus, et Deus meus* (Joan. 20. 28.) Ah ! quis ego sum, ut ad te veniam, te offeram, te sumam ?

Punctum II

Considera, *Deum*, quem suscepturus es, Sanctum Sanctorum esse, et ipsammet Sanctitatem, eumque ab his, qui ad se accedunt, magnam puritatem semper exegisse. Attende, quid a Moyse exigat, priusquam ei accessum ad rubum ardentem permittat : *Solve*, inquit, *calceamentum de pedibus tuis : locus enim in quo stas, terra sancta est.* (Exod. 3. 5.) Attende, quid mandet Aaroni ejusque filiis, antequam Tabernaculum ingrediantur, ipsique incensum offerant : vult, ut pedes lavent et manus, (Exod. 30. 19.) illisque si hoc mandatum negligant, mortem minatur. Ah ? Mi Deus ! tu ipse mihi necessariam puritatem tribue, ut ad te appropinquare valeam : *Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis :*

(Psalm. 50. 12.) Namque, *quis potest facere mundum de immundo conceptum semine, nonne tu qui solus es?* (Job 14. 4.) Alioqui, *si totus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut mundissimæ manus meæ*, (Job. 9. 30.) tamen sordibus intinctum me invenies.

DIES VI.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Rex noster.*

Punctum I.

Considera, eumdem JESUM, qui in SS. Scripturis appellatur *Rex regum et Dominus dominantium*, (Apoc. 19. 16.) nunc residere in tuo corde, instar Regis in suo solio, ubi reverentiam, submissionem, fidelitatem, quæ a te sibi debentur, expectat. Agnosce JESU, *Regis* tui, auctoritatem et in te Dominium. o JESU ! *Tu es ipse Rex meus, et Deus meus.* (Psalm. 43. 5. Animæ meæ facultatibus, corporisque potentiis æternum dominare. Quam hoc mihi honorificum, subdi *Regi*, qui in Cœlis sedet ad dexteram Patris ; cui data est omnis potestas ; quem Angeli et Sancti omnes adorant ; a quo terræ reges sua habent diademata ! profecto, tantæ Majestatis *Regi servire, regnare est.* Quam etiam hoc mihi commodum, vivere sub legibus *Regis* tam æqui, tam clementis ; cujus jugum adeo suave est et leve ! o JESU ! in perpetuum mihi eris *Rex* ; tibi inviolabilem juro fidem.

Punctum II.

Considera, quam variis titulis JESU, *Regi* tuo, sis devinctus : te a crudeli dæmonis tyrannide, et infami

peccati servitute liberavit; in amicitiam suam admisit ; suum creavit Ministrum : ad mensam suam quotidie recipit, tibique suam omnem, qua ipsis terræ regibus antecellis, credidit potestatem, *Sic honorabitur, quemcumque voluerit Rex honorare*, (Esth. 6, 9.) Mi Jesu, quam Magnificus es *Rex !* quam benevolus ! usque ad Thronum tuum me exaltavisti ; ego vicissim, in grati animi testificationem, *Exaltabo te, Deus meus Rex, et benedicam Nomini tuo in sæculum et in sæculum sæculi.* (Psalm. 144. 1.)

DIES VII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Creator Noster.*

Punctum I.

Considera, cum Jesus in Eucharistia sit Deus vivus et verus, ipsum consequenter tuum esse *Creatorem*, qui tibi, cujus nullatenus egebat, existentiam, et quidquid habes, ex mera misericordia est largitus. Ita est, Domine : *Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu* (Job 10. 8.) *Creator* ille omnipotens cor tuum intrare desiderat, in quod supremum habet Dominium. Quanta igitur sollicitudine cor istud exornare debes, ut in hoc eum digne recipias ? Imo vero, quanto ardore illud ipsi offerre ? Deus meus et *Creator, tuus sum ego.* (Psalm. 118. 94.) Habitaculum ne dedigneris, quod ipse tibi ædificasti : manum illi admove, et perfice opus tuum, eique, per peccatum deformato, pristinam formam et nitorem restitue. Domine, creasti me propter te, nec aliud concupisco quam te : *Sitivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea !* (Psalm. 62. 2.)

Punctum II.

Considera, ab eodem Jesu, qui te creavit, existentiam tuam et vitam continue conservari, adeo ut, si unico dumtaxat momento cessaret te sustinere, statim in nihilum, unde te extraxit, recideres. Utique Domine, *Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.* (Job 10. 12.) Quantum tibi ob tantum beneficium sum obstrictus ! enim vero, quid modo de me foret, si, dum te offendebam, dum ad Altare tuum tam modice devotus, forte etiam male dispositus accedebam, a me recessisses ? Itaque me felicem, qui etiamnum subsisto, te offerre ac suscipere paratus ! concede mihi, ut ad præteritas meas negligentias corrigendas, hodie et deinceps majori fervore Altare ascendam. Eheu ! fortasse ultimum est Sacrificium, quod a me tibi offerendum restat. *Conserva me, Domine, quoniam speravi in te.* (Psalm. 15. 1.) *et holocausta medullata offeram tibi.* (Psalm. 65. 14.)

DIES VII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Redemptor noster.*

Punctum I.

Considera, nos per primi hominis inobedientiam factos esse dæmonis et peccati mancipia, mortisque et inferni reos ; Deum vero nobis misisse Filium suum, qui nos ex universis hisce malis eriperet ; quique, ne quid deesset suæ in nos gratiæ et misericordiæ, adhuc in Eucharistia pergit pro nobis fungi *Redemptoris* officio : *Dedit semetipsum pro nobis, ut*

nos redimeret ab omni iniquitate. (Tit. 2. 14.) o Benignissime *Redemptor* ! quid tibi pro tanto beneficio retribuam ? *Dirupisti vincula mea ; tibi sacrificabo hostiam laudis.* (Psalm. 115. 7.) Perge, mi Jesu, divine *Redemptor*, perge Redemptionis fructuum, quibus egeo, indies me participem efficere : *Redime me, miserere mei.* (Psalm. 25. 11.)

Punctum II.

Considera, te, a Jesu redemptum, totum illius esse, *Non estis vestri.* (I Cor. 6. 19.) Ad Jesum pertines tamquam hæreditas, quam sibi emit pretio magno. Itaque, non licet tibi de tuo labore, de tuis bonis, de tua libertate, de tua vita decernere in Jesu præjudicium. At, quoties interim, ex quo a Jesu es redemptus, te peccato, mundo, inordinatis animi tui motibus tradidisti ! Vide, quantam ipsi intuleris injuriam : quid ages, ut illi damnum repares ! o Mi Jesu ! tibi uni vivam posthac : *Nunc magnificabitur* Christus *in corpore meo, sive per vitam sive per mortem : mihi enim vivere* Christus *est, et mori lucrum.* (Phil. 1. 20. et 21.)

DIES VIII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Legifer noster.*

Punctum I.

Considera, Jesum in Eucharistia eumdem esse, qui in mundum venit, figuras et cæremonias Legis Veteris aboliturus, et Legem Novam fundaturus ; Legem nempe gratiæ et amoris. Est ergo *Dominus Legifer noster.* (Isai. 33. 22.) Quantum illi obstricti sumus, quod nos exemerit a præceptorum et cæremoniarum, quæ Judæos opprimebant, multitudine ? Legem adeo sanctam, adeo facilem hisce substituerit, gratiam illi implendæ nobis meruerit ; atque ad implendam et copiosis promissis, et minis terrificis nos provocare dignetur? Fatere, quod *Nullus ei similis in Legislatoribus* (Job 36. 22.) Verum, si Deus, Legem Veterem populo suo traditurus, ab illo requisiverit, ut se sanctificaret, vestimenta sua lavaret, seque triduo ab uxoribus contineret ; quam tibi, Legis ipsum auctorem suscepturo, mentis dispositionem putas afferendam ? Hanc mihi tu ipse, obsecro, largire, mi Deus ; da timorem, amorem, puritatem ; meque per gratiæ tuæ effusionem sanctifica.

Punctum II.

Considera, nostrum *Legislatorem* Jesum, cum seipsum a Lege, quam nobis imposuit, excipere posset, huic se voluisse subjicere, ut suo exemplo et nos doceret omnes rejicere prætextus, quibus utimur, ne Legi subdamur ; et simul damnaret mollimenta, ad rigorem ejus eludendum a nobis excogitata : *Non veni,* inquit, *solvere Legem sed adimplere* (Matt. 5. 17.) Examina, hinc, Evangelii Leges et praxes ; illinc, Jesu facta et vitam, perfectam inter hæc et illa reperies conformitatem. Dein, cum tua negligentia sedulitatem Jesu, cum tuo tepore ejus fervorem conferens, erubesce, illumque modo accede cum firmo proposito, Legem ejus implendi in omnibus : *Paratus sum et non sum turbatus ut custodiam Mandata tua.* (Psalm. 118. 60.)

DIES VIII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Caput nostrum.*

Punctum I.

Considera, JESUM esse tuum *Caput ;* Ecclesiam, ejus Corpus; teipsum, illius membrum; *Ipsum dedit* Pater Cœlestis, *Caput supra omnem Ecclesiam* (Eph. 1. 22.) Adverte, quam multimode JESUS in Eucharistia *Capitis* munus obeat. Corpus suum, Ecclesiam, gubernat, regit, protegit ; spiritum suum suasque gratias in omnia sua membra diffundit, eademque vivificat et sibi unit. Quanta nobis gloria, quantus honos,quod tam Sancti,tamque augusti *Capitis* membra simus, illique eo vinculo juncti, quo membra junguntur corpori ! *Membra sumus corporis ejus de carne ejus et de ossibus ejus* (Eph. 5. 30.) inquit Apostolus. Et : *Estis in illo repleti qui est Caput omnis Principatus et Potestatis.* (Coloss. 2. 10.) o JESU, *Caput* meum ! tuo me Spiritu fove, gratiaque tua et sanctitate in omnes animæ meæ potentias influe !

Punctum II.

Considera, quid JESU, qua *Capiti* tuo, debeas ; nimirum, honorare ipsum et amare, ipsi adhærere, ipsius vivere spiritu, ipsi obedire in omnibus.Expende, quomodo debitis istis satisfeceris.Heu ! quantum hic habes, quod tibi exprobres ! quam sæpe *Caput* illud adorandum dehonestasti ! quam cum ipso egisti frigide ! quam ejus es adversatus spiritui et

mandatis ! tandem prævaricationes illas repara. Adoro te, mi JESU, ut *Caput* meum ; ex toto corde te amo ; tibi me, quantum possum, unio, solo tuo spiritu vivere,et in omnibus tibi parere desiderans : *Paratum cor meum, Deus : paratum cor meum.* (Psalm. 56. 8.)

DIES IX.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Pater noster.*

Punctum I.

Considera Patris æterni charitatem, qua nobis uni cum Filium suum dedit *Pastorem*, qui nos ab hostium liberaret furore, nos defenderet contra eorum incursus, nos quæreret, duceret, pasceret. Admirare, quam amanter JESUS in Eucharistia agat boni *Pastoris* partes ; nos quærit, paratus vitam profundere, animamque suam dare pro nobis. Quomodo tu erga eum es effectus ? Quam rebellis, quam infidelis inveniris ! fateor, divine *Pastor*, *Erravi sicut ovis quæ periit : quære servum tuum.* (Psalm. 118, 176). Sub tali tantoque, qui me regit, *Pastore nihil mihi deerit :* in Ecclesia sua, quasi *in loco pascuæ me collocavit.* (Psalm. 22. 1.) *Introibo ad Altare*, (Psalm. 42. 4.) illic fertilem illam inveniam pascuam. Concede, bone JESU, ut mihi prosit, ut ea enutriar, et in eam ferar nova indies fame, novo ardore.

Punctum II.

Considera, bonum *Pastorem* suas cognoscere oves : *Cognosco meas ;* (Joan. 10. 14.) atque adeo *Pastorem* tuum JESUM melius te cognoscere, quam te tu ipse

cognoscas. Hoc ipso momento, quo ad Altare introire cogitas, videt abscondita cordis tui, tua consilia, intentiones, cogitationes, desideria, tuam omnem dispositionem ; time ne te multorum defectuum, ad quos minime attendis, nocentem deprehendat. Ah ! mi JESU ! detestor quidquid in me culpæ reperis : *Ab occultis meis munda me.* (Psalm. 18. 13.) Cæterum expende, an, sicut te JESUS cognoscit, ita tu quoque JESUM cognoscas ; nam oves ejus eum cognoscunt : *Cognoscunt me meæ.* (Joan. 10. 14.) Nonne exprobrare tibi jure posset, quod, a quo tempore Sacerdos factus es, et cum ipso versaris frequentius, nunquam ipsum probe cognoveris ? Quod si talem, qualis est, ipsum cognoscas, tuas illi cognitioni dispositiones accommoda ; secundum cognitionem illam tegere.

DIES IX.

POST MISSAM

Jesus, in Eucharistia, *Pater noster.*

Punctum I.

Considera, JESUM in Eucharistia vere esse nostrum *Patrem*, quandoquidem, postquam nos ex latere suo, in Cruce transfixo, veluti mater ex utero, genuerat, ab alio, quam a se ipso, nutriri nos noluit, hunc in finem nobis præbens proprium suum Corpus et Sanguinem ; prout et tibi mox præbuit, ut sint animæ tuæ spirituale alimentum, et in ipsa vitam gratiæ conservent et augeant. O Charitatem plane paternam ! an unquam Pater extitit melior, et nostro dignior amore ? Patres nostri secundum carnem, semel dumtaxat nobis dederunt vitam, eamque mortalem, et miseriis infinitis obnoxiam ; JESUS autem nobis dat vitam corporis et animæ, et nos proprio suo Corpore pascit. Agnosce itaque cum Propheta, ipsum in te genuini *Patris* affici teneritudine, et verba sequentia, solatii plena, tibi dici existima : *Fili, tu semper mecum es, et omnia mea tua sunt.* (Luc. 15. 31). Num *Patri* tuo JESU dicere tantumdem posses ? Utique, dilectissime JESU, et omnia mea tua sunt, et semper tecum esse volo.

Punctum II.

Considera, si JESUS in Eucharistia sit tuus *Pater*, te ipsi eumdem, quem Filius patri, debere honorem, amorem, obedientiam. Teipsum inspice, an hæc ei præstes. Responde ad id, quod ex te quærit per *Malachiam* Prophetam : *Si Pater ego sum, ubi est honor meus ?* (Mal. I. 6.) Quo zelo gloriam meam curas ? Qua diligentia, dum fert occasio, res meas agis ? Quæ tua in me fiducia ? Quæ meæ voluntati submissio ? o JESU ! *Patrem* te meum agnosco, et ut talem, sicut debeo, veneror. Quomodo non amarem te, qui in me, quamdiu vixi, tot tantaque contulisti beneficia ? Ad mortem usque fidelis tibi esse volo et obsequens.

DIES X.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Sponsus noster,*

Punctum I.

Considera, JESUM titulum *Sponsi* nostrarum animarum sibi ipsi tribuere, et, cum Deus esset infinitæ Majestatis, vili nostræ, humilique naturæ nubere

voluisse ; primum quidem generaliter, per Incarnationis Mysterium ; deinde vero, peculiari modo, per nimiam et numquam satis admirandam erga unumquemque nostrum Charitatem suam in Eucharistiæ Sacramento, quod idcirco Incarnationis extensio appellatur. *Ecce*, jamjam ad te ingressurus tibique intime uniendus, *Sponsus venit : exite obviam ei* (Matt. 25. 6.) Adinstar prudentum Evangelii Virginum, ad eum recipiendum te accinge ; et cura, ut sacro ipsius Amore, per ardentes lampades adumbrato, ardeas.

Punctum II.

Considera hujus divini *Sponsi* qualitates. Est *speciosus forma præ filiis hominum.* (Ps. 44. 3.) et Sponsorum omnium longe tenerrimus, amantissimus, fidelissimus, et constantissimus, secundum hoc Oseæ Prophetæ : *sponsabo te mihi in sempiternum.* (Os. 2. 19.) Quam tibi cogitationem injiciunt hujusmodi Jesu *Sponsi* tui perfectiones ? Numquid cor tibi movent ? Sentisne flagrans quoddam desiderium illi te uniendi ? An solus tibi placet ? Sed, an etiam vicissim tu ipsi places ? Num vel tantillum cor ejus vulneras ? Forte erga ipsum nonnisi indifferenter te habes : forte et ipse te vice-versa fastidit. Ah ! divine mi *Sponse*! a me procul amove quidquid te offendere potest : unum dumtaxat mihi votum est : tibi nempe placere, æternumque uniri.

DIES X.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Frater noster.*

Punctum I.

Considera, Jesum, dum in Incarnatione naturam assumpsit nostræ similem, *Fratrem* nostrum esse effectum ; hinc a S. Paulo, *Primogenitus in multis Fratribus* (Rom. 8,29.) vocatur. O ! Quæ nobis gloriatio, quod Jesus *Frater* noster sit ; et quidem, si peccatum, ignorantiam et concupiscentiam exceperis, nobis per omnia similis ! factus enim Homo, *debuit*, dicente eodem Apostolo, *Fratribus per omnia similari*, eorum miserias necessitatesque experiri, *ut misericors fieret.* (Heb. 2. 17.) Cum ipso igitur, quasi cum *Fratre*, age ; nec dubita tuas calamitates ipsi aperire ; fiduciam tuam omnem in ipso colloca ; grates ipsi exhibe, quod usque eo sese humiliare dignatus sit, ut se tibi assimilaverit.

Punctum II.

Considera, Jesum præterea modo specialiori *Fratrem* nostrum effici in Eucharistia, ubi nobis se tradit, ut non tantum natura, sed effectibus quoque et cogitationibus ita ipsi evadamus similes, ut cum ipso quodammodo unum simus. O Jesu ! in me prodigiosam hanc mutationem perfice, ut cum Apostolo tuo Paulo dicere queam : *Vivo autem, jam non ego, vivit vero in me Christus.* (Gal. 2, 20.) Profecto, qui Jesu spiritum, cor, sensa, desideria habet ; qui de omnibus idem plane, quod Jesus, judicium fert ;

qui amat, quod JESUS amat ; qui facit Dei voluntatem, sicut eam JESUS fecit, is proprie ejus *Frater* est, ipso JESU testante : *Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic Frater meus est.* (Marci 3. 35.)

DIES XI.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Magister noster.*

Punctum I.

Considera Dei bonitatem, qui, postquam nos per Angelos, Patriarchas et Prophetas erudierat, ad nos proprium suum Filium misit ut is nobis esset *Magister,* Legem divinam nos doceret, et ad ejusdem exstimularet observantiam. Quantumcumque tibi videaris instructus, ipsi te siste discipulum, omnis instructionis egentissimum. Tu, qui Magister esse deberes, utpote qui alios doces, agnosce ignorantiam tuam et tenebras in iis, quæ ad salutem et perfectionem attinent ; refuge ad divinum illum *Magistrum. Ipsum audite* (Matt. 17. 5.) Ille te, quæ ignoras, docebit, dummodo ea simplicitate sis, ut ipsi credas ; ea submissione, ut ipsi obtemperes. *Loquere Domine ; quia audit servus tuus.* (1. Reg. 3. 9.) *Vias tuas demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.* (Ps. 24. 4.)

Punctum II.

Considera, divinum nostrum *Magistrum* JESUM, non contentum verbis nos docere, primum cœpisse facere quodcumque a nobis fieri volebat : *Cœpit* JESUS *facere et docere.* (Act. 1. 1.) Quoad vixit, suos

sermones semper operibus suis confirmavit, pergitque in Eucharistia exempla præbere omnium virtutum, quas nobis exercendas præscripsit. Proh! quantum ab ejus tua discrepat agendi ratio ! ubi loquendum est, Magistrum agis ; verum an dictis facta respondent ? Egregias ab aliis dispositiones postulas, ut sæpius communicent Corpori Domini ; tu vero, qui quotidie celebras, quas ad tam augustam actionem dispositiones affers ? Conscientiam tuam coram Domino scrutare, et tibimetipsi dic, quod toties pœnitentibus, ad te recurrentibus, dicis. Pudet, mi Deus ! tot sanctas videre animas, quæ ad Altaria tua majori, quam ego, puritate et devotione accedunt, cum tamen illas ex omni parte superare deberem. Noli permittere, ut aliquando tam ex aliorum factis, quam propriis meis verbis a te condemner.

DIES XI.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Salvator noster.*

Punctum I.

Considera, uni JESU proprium esse *salvatoris* nomen ; et, si ante ipsum alii Salvatores fuerint dicti, sensu valde improprio id illis obtigisse vocabulum : hi enim studio suo et labore dumtaxat salvarunt, JESUS autem salvavit Sanguinis sui pretio ; hi, certum modo hominum numerum, JESUS, omnes omnino homines : hi, a malis solum temporalibus, JESUS, ab æternis ; hi, tantum illo, quo hic vixerunt, tempore, JESUS, tempore omni, adeo ut salvare neque hactenus destiterit, neque usque ad consummatio-